

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan središče, izmiki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 20 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštovna zrača.

Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Klerikalizem in pravica.

Na Dunaju se je pred nekaterimi leti porodil krščanski socijalizem. Najbolji so se možje združili v boj proti židovskemu oderuštvu. Ta boj je bil čisto narodno-gospodarski in ni imel z vero nič opraviti. Klerikalci so pa kmalu spoznali, da bi se dal krščanski socijalizem ali protisemitizem izkoristiti v klerikalne namene in takoj se je protisemitizmu pridružil več klerikalcev. Pod klerikalno zastavo so vedeli, da ničesa ne opravijo na Dunaju, zato so pa ognili plašč krščanskega socijalizma in protisemitizma. Klerikalci vseh dežel se držijo namreč načela, da namena posvečuje sredstva, če tudi bi to radi utajili. Vse njih delovanje pa potrjuje, da je to geslo jim za vodilo.

To vidimo često v našim domovini. Koliko so zabavljali že proti slovenski narodnosti, a ko so pri zadnji volitvi spoznali, da jim njih narodna mlačnost škoduje, se je takoj dr. Šusteršič v državnem zboru postavil na skrajno narodno stališče. Le pogledimo, koliko se je po deželi po shodu govorilo o krščanskem socijalizmu. Vzlic temu so pa klerikalci napeli vse sile proti krščansko-socijalnemu kandidatu. Volili so potem dra. Šusteršiča, ki je sam izjavil, da on nikdar ne bode krščansko-socijalcev. „Slovenec“ je pa malo poprej priporočal baš tega dra. Šusteršiča kot krščanskega socijalista. Pričakovali bi torej bili, da bodo vsi tisti, ki so naučevali za krščanski socijalizem, se kar obrnili od dra. Šusteršiča, ko je povedal, da je nasprotnik krščanskih socijalistov. Toda nič takega se ni zgodilo. Ves klerikalni tabor ga je volil, naj so dotičniki poprej še tako se naučevali za krščanski socijalizem.

Poprej smo tudi videli, da so na Dunaju naši slovenski klerikalci hodili z največjimi nasprotniki krščanskega socijalizma, na Kranjskem so pa po shodih se naučevali za krščanski socijalizem.

Seveda, kdor bi jih dobro ne poznal, bi sodil, da ti ljudje ne vedo, kaj hočejo. Toda temu ni tako. Njih namen je vladarstvo klerikalizma, ne-

omejeno gospodstvo duhovščine. Radi bi zatrli vsako svobodo in napredek. Ker si pa povsod ne upajo nastopiti odkrito, se pa skrivajo za druge programe. Na Dunaju bi seveda kot klerikalci ničesa ne opravili. Ker so se pa pridružili protisemitom, so si pa pridobili nekako popularnost. Na Dunaju so sedaj razmere take, da je vsakdo popularen, ki zabavlja zoper žide. Pridružili se pa niso protisemitom iz ljubezni do ljudstva, saj ljubezni do ljudstva klerikalec ne pozna. Njih protisemitizem je le navidezen in ima biti le nekak prehod do klerikalizma. To se tudi vedno bolj opazja. Kako bodo pač klerikalci taki smrtni nasprotniki židov, ako so vendar v državnem zboru še nedavno bili njih zavezniki. Klerikalec se zaveže za vsakomur, ako le vidi, da je to koristno zavezo namenom. Na Dunaju so klerikalci bili prej proti židom, v državnem zboru so pa hodili roka ob roki z zastopniki velicega kapitala in židov. Po delavskih shodih se klerikalci kažejo prijatelje občne volilne pravice, v državnem zboru so pa vse sile napeli, da so preprečili občno volilno pravico.

Na Dunaju je „Reichspost“ glasilo tistih klerikalcev, ki so oblekli krščansko-socijalni plašč. Ta list se včasih tudi z „Vaterlandom“ malo sporeče, a to le zaradi tega, da se ljudstvo slepi, v resnici so si pa najbolji prijatelji tisti ljudje, ki stoje za tema listoma. „Reichspost“ je te dni priobčila jako znamenit članek „Politische Briefe“, kateri je imel biti nekako navodilo za postopanje klerikalcev. Pisec tega članka je pa bil malo nepreviden in je preveč razkril klerikalne namene in taktiko. Zato bi sedaj ta list rad dotični članek že zatajil, ko bi bilo mogoče.

Pisec teh političnih pisem mej drugim pravi, da je protisemitizem nazadnjaško načelo, katerega se klerikalna stranka poslužuje v boju, katerega bode odbacnila, kadar se jej bode zdel čas za to ugoden. Iz tega je vidno, da klerikalcem na srcu protisemitizem ni nič. Naj židje še tako odirajo ljudi, klerikalcem to ni nič mari, če le drugače morejo sami gospodovati. Pa saj so v Galiciji klerikalci najboljši prijatelji židov. Sedaj krščanski socijalisti dunajski vedo, da jih klerikalci prvi dan zapuste, ako bi se razmere tako zasukale, da bi zveza z židi zanje bila ugodnejša.

V dotičnem članku se pa pravi, da se politiki ni treba ravnati po pravici, temveč se mora brezozirno zasledovati svoje koristi. Pravice je treba dati veljati le za-se, nasprotniku jo pa kolikor moč odrekati. Mi mislimo, da se na tako podlo stališče dosedaj ni postavil še noben židovski list, kakor se je (tukaj baje krščansko-socijalna „Reichspost“). Potem dovoljene so vse sleparije, da se le doseže namen. Reči moramo, da je pisec omenjenega članka jako dobro poznal klerikalno taktiko. Po teh načelih postopajo klerikalci pri vsakih volitvah pri nas na Kranjskem. Ker proti nasprotniku ni treba biti pravičen, je naravno, da skušajo nasprotno stranko z obrekovanjem oblatiti, kar se je jim že nekajkrat dokazalo pred sodiščem. La tako je mogoče, da neki ljudje še nadalje morejo v javnem življenju igrati kako ulogo.

Čitatelji pa sedaj lahko vidijo, koliko je verjeti pisavi klerikalnih listov, klerikalnim agitatorjem, kadar nasprotnike obirajo, ali pa kadar delajo volilcem obljube. Za pravičnost ali resnico jim ni mari, temveč le za njih končne namene. Tudi jim ni na tem, da zboljšajo stanje narodu, temveč le na tem, da si utrdijo svoje gospodstvo. Za kmete ali obrtnike se potegujejo samo, če to ravno ugaja njihovim političnim namenom.

Najžalostneje je seveda, da se stranka s takimi načeli skriva naposled še za katoliško vero in cerkev, ki bi vendar morala biti varhinja resnice in pravice. Kristus ni ušil ljubiti le svojega bližnjega, temveč tudi svoje sovražnike, zato pa bi pravi katoličan moral biti ravno tako pravičen političnemu nasprotniku, kakor prijatelju. Namenom klerikalizma seveda to ne ugaja.

Krščanskim socijalistom seveda to ni v korist, da imajo take elemente v svoji sredi. To bode le krščansko-socijalno gibanje pripravilo pri poštenih in

Listek.

Knjige družbe sv. Mohorja.

Naša družba sv. Mohorja napreduje čedalje lepše, na veselje vseh zavednih Slovencev in, kar je poglavito, na veliko korist vsega naroda.

Vzlic neugodnim gospodarskim razmeram, katere vladajo v slovenskih pokrajinah, vzlic katastrofam, ki so lani zažele nekatere kraje, je število društvenikov znatno naraslo. Družba ima letos 75.227 članov, mej njimi 1132 desmrtnih, in sicer: v gorški nadškofiji 7713, v krški škofiji 5813, v lavantinski 24.409, v ljubljanski 30.445, v tržaško-koprski 3765, v sekovski 486, v somboteljski 313, v zagrebški 574, v senjski 197, v poreški 111, v videmski 209, v raznih drugih krajih 364, v Ameriki 632 in v Aziji in Afriki 196.

Dohodkov je imela družba v dobi od 1. avgusta 1895. do 1. avgusta 1896. leta 83.842 gld. 8 kr., stroškov pa 83.822 gld. 39 kr., torej prebitka 19 gld. 69 kr. Samo za kolek za družbini koledar je družba plačala državi 4551 gld.!

Povsem opravičeno piše družbin odbor v svojem, v „Koledarju“ objavljenem „glasniku“: „Velečastno je res za naše ljudi, da jim ugaja taka družba, da jih veselo take (družbine) knjige, kjer nahajajo nebeške in zemeljske nauke v najlepšem

oglasju, kjer se poučujejo v vedah naravnih in nadnaravnih, v prostih urah pa si spoštenim kratkočasom blažijo življenje. Povej mi, s kom se shajaš, a jaz ti povem, kdo si! Ko te vidim v družbi takšni, in to še od leta do leta zaporedom, potem si nisem v skrbi zate — v družbi si najboljši, ki si je le moreš želeti. Vem, kakšen si! Zbran pod svetlim praporjem mohorjanskim pač vrl in blag, Bogu in dobrim ljudem prijeten — častitljiv narod! Ti počaščenjši ne le samega sebe, ampak vse Slovence tudi pred unanjim svetom. Ako smo Slovenci stvarili kaj velikanskega, kar nam služi v čast pred drugimi, bodisi velikimi narodi, tako je to le-ta naša družba sv. Mohorja v svoji sedanji ogromnosti. Narod v svoji celoti, če pojde tako naprej, čutil bo vedno boljše njen blagodejni upliv, in če Bog da, preobrazil se bo vedno boljše v pravi krščanski omiki, tako, da bo sčasom jednih mislil in željal, kakor jedne duše in jednega srca.“

Družba je letos izdala šestero knjig in sicer: Koledar družbe sv. Mohorja za navadno leto 1897. Razen koledarja samega in imenika družbinih članov prinaša ta knjiga, katero krasijo mnogo in prav ličnih ilustracij, tudi več pesmij pod skupnim naslovom „Sijanski glasovi“. Pesmi sta zložila M. Opeka in A. Medved. Dalje prinaša črtico „Kaj je v Rimu o božiču lepega“ spisal dr. M. Opeka; „Božične pesmi“, zapisal po Beli krajini

Janko Barle; „Stričeva dedščina“, povest, spisal J. Klemenčič; „Pokorščina“, zložil J. M. Kržišnik; „Resje in bilje“, zložil A. Medved; „Francišek Kosar, pisatelj in redoljub slovenski“, spisal Fr. K.; „Pripovedka o cerkvi Matere Božje na Ptujski gori“, spisal P. Gregorčec; „Pregled slovenske šmarnične književnosti“, spisal P. Bohinjec; „Pobožne pesmi“, zapisal po Beli krajini J. Barle; „Iz davnih dnij“, črtica iz prazgodovine slovenske, spisal Ivan Šubic; „Nevednost in sleparstvo“, povest, spisal P. Bohinjec; „Major Andrej Komel pl. Sočebčan“, življenjepis, spisal Sevnčan; „O strelovodu“, spisal Fr. Hauptmann; „Skrivnosti gospodinje Auke“, spisal Bož. Flegerič; „Spomin na staro mater“, slika, spisal A. Koder; „Trije umrli odborniki Mohorjeve družbe“, „Tri slovanske pripovedke“, spisal Ivan Steklasa; „Razgled po katoliških misijonih“, spisal dr. J. Križanič; „Desetletno delovanje šolske družbe sv. Cirila in Metoda“, spisal Anton Koblar; „Nekatere nerodnosti po kmetih“, spisal F. Pipar; „Slovenske posojilnice in hranilnice I. 1895.“, spisal J. Lapajne; „Gospodarske drobtinice“, spisal F. Podborški. Vsebina je torej jako mnogovrstna in tudi jako dobra, poučna in zabavna, tako da bo knjigo bralo ljudstvo z veseljem.

Najkrasnejša knjiga, kar jih je doslej izdala družba sv. Mohorja, so „Zgodbe sv. pisma“,

razsodnih ljudeh ob veljavo. Taki ljudje v stranki ne koristijo stvari sami, ker zasledujejo druge namene. Upamo, da bodo krščanski socialisti, ki so si za nalogo postavili pravično preosnovno socialnih razmer na podlagi krščanskih načel, kmalu se ločili od ljudij, ki propovedujejo, da je v politiki vsako lopovstvo dovoljeno. To zahteva dobro ime stranke, ker sicer se bodo taka načela, kot se jih drže klerikalci, podtikala vsej krščanskosocialni stranki.

Državni zbor.

Na Dunaju, 26. oktobra.

Ministerski predsednik je danes predložil zbornici zakonski načrt, s katerim se pri okrajnih glavarstvih sistemizujejo mesta višjih komisarjev.

Zbornica je potem, ko se je prečitala Pacakova interpelacija glede kartela cukrarjev, nadaljevala razpravo o domovinskem zakonu.

Pri § 5., določujočim, da zadobi inozemec pod istimi pogoji domovinstvo kakor tuzemec, le da mora prej zadobiti avstrijsko državljanstvo, je Noske zbadal protisemite, da ne zastopajo dunajskih interesov, in zahteval, naj se črta ves paragraf. Dr. Marchet je dokazoval, da inozemec ni postavljati v isto vrsto s tuzemci in predlagal, naj velja § 5. le za tiste, katerih država postopa napram Avstriji ravno tako, kakor bode določal novi zakon. Posch je opozarjal zlasti na Ogersko, katera postopa povse drugače in zahteval, naj se § 5. črta, vlada pa naj se z raznimi državami glede pridobitve domovinstva dogovori. Vladni zastopnik baron Schwarzenau je opravičeval načrtovo določbo in priporočal, naj se vzprejme, dočim je dr. Funke opozarjal, da določba o pridobitvi državljanstva sploh sem ne spadajo.

Zbornica je vzprejela § 5. s 100 proti 53 glasom in potem razpravljala o § 6., kateri določa, da naj politična oblast razsodi o prošnjah za podelitev domovinstva, ako tega ne stori dotična občina tekom 6 mesecev. Mladočehi so predložili minoritetni votum, naj ima to pravico avtonomna oblast, kateri predlog je priporočal Adamek, dočim je Noske zahteval, naj se rok podaljša na jedno leto. Dr. Schücker se je ustavljal minoritetnemu predlogu, ker ne gre, da bi jeden d. z. odbor razsojal o prepiru mej dvema kronovinama. Heil je zahteval, da razsojaj pol. oblast le, če občina ne more zadosti opravičiti, zakaj tega sama ne stori. Jos. Engel, Schwarz in vladni zastopnik Schwarzenau so predlog večine priporočali, dr. Dyk in Adamek pa predlog manjšine. Vzprejet je bil predlog večine.

Pri § 7. je Schneider izrazil strah, da zadobi na Dunaji preveč židov domovinsko pravico, a zbornica je § 7. vendar vzprejela.

Daljša debata se je unela pri razpravi o §§ 8. in 9., določujočih, da domovinstva ni smeti na gotov čas podeliti, niti pod pogoji, domovinske pravice utesajujočim, in da je za pravico, zahtevati pri podelitvi domovinstva kako pristojbino, treba dež. zakona. V debato se posegli dr. Krona-

Slovenecm priredil in razložil dr. F. acčišek Lampe. Knjiga je ilustrirana z umetniško izdelanimi ilustracijami in je neizmerno povzdignila ugled družbe sv. Mohorja, jej pridobila mnogo članov in njenim drugim knjigam mnogo čitatelev.

Velevažna, prava klasična knjiga je „Naše škodljive rastline v podobi in besedi“, opisal Martin Cilenšek. Letos je izšel peti in zadnji snop tega krasnega dela, o katerem smo že v prejšnjih letih govorili in s katerim si je pisatelj pridobil neprecenljivo zaslugo.

„Slovenskih Večernic“ je izdala družba letos 49 zvezek. Vsebinsko jim je naslednja: „Vas Kot“, povest, spisal Žaljski; „Zaklad“, povest spisal A. Kodar; „Mejnik“, zložil L. Črnež; „Kako se je Klančnik z železnicami spri in zopet sprijaznil“, povest, spisal I. Klemenčič; „Slovenici, govornimo čisto slovenščino“, spisal F. Svetilko; „Plug“, zložil A. Medved; „Kaj vas učijo narodni pregovori o Bogu in človeku“, spisal I. Štrukelj; „Grajski lovec“, spisal P. Gregorčec; „Zgodovinske povestice“, spisal I. St.

Družba je letos izdala tudi običajni molitvenik, katerega naslov se glasi „Marija Devica, majnikova kraljica“, slovenski priredil Anton Žgur, a najvažnejša knjiga, kar jih je letos družba izdala, je „Slovenska pesmarica“.

(Konec prih.)

wetter, dr. Funke, Herk, Dobernigg, Schwarz in Adamek, kateri je predlagal, da za podelitev domovinstva sploh ni smeti zahtevati nobene pristojbine, in kateremu predlogu je pritrjal tudi vladni zastopnik baron Schwarzenau.

Pri glasovanju sta bila vzprejeta oba paragrafa s spremembo, katero je predlagal Adamek.

§ 10. načrta se je vsprejel brez spremembe.

Koncem seje so bile čitane razne interpelacije.

Prihodnja seja bo v sredo.

V Ljubljani, 27. oktobra.

Nemško-liberalna stranka je izvedela od nemško-narodne „Reichenberger Zeitung“, da je popolnoma odveč. Če ne popusti zveze z veleposestniki in velekapitalisti, je ne more podpirati meščanstvo in zatorej nima nobenega upanja na kak uspeh. Veleposestvo in veliki kapital pa ima tudi dovolj zagovornikov in braniteljev mej konservativci in je torej popolnoma odveč, da bi ja še liberalci zagovarjali. Če se pa liberalna stranka odreče zvezi z veleposestvom in velekapitalisti, se pa ne bi dosti ločila od nemško-narodne stranke in je zatorej popolnoma nepotrebna. Nova napredna stranka bi le delala nevednost mej nemškim prebivalstvom Zato upa omenjeni list, da prebivalstvo nove napredne stranke na noben način ne bode podpiralo.

Volitve na Ogerskem. Madjarske stranke močno agitujejo mej Srbi, Rumuni in Slovaki, da naj se udeležijo letošnjih volitev. Vladi je celo ljubo, če Slovani volijo razne opozicijske kandidate, da se le volitve udeležijo. To pa zaradi tega, da bode potem mogla reči, da je ogerski državni zbor zastop vsega ogerskega prebivalstva. Seveda v vseh krajih bodo za pijačo dobili nekaj ljudij, ki bodo šli voliti. „Pester Lloyd“ je že prinesel članek, v katerem se veseli, da slovaško, rumunsko in srbsko prebivalstvo ne posluša več svojih vodij, temveč se zanimlje za volitve. V tem vidi, da se Slovani in Rumuni začinjajo prijazniti s sedanjimi razmerami na Ogerskem. Seveda to ni resnica; a Madjari hočejo svet prepričati, da je na Ogerskem vse zadovoljivo. To se jim zdi tem potrebnejši, ker dualizem ne stoji več poseben trdaj.

Trozveza. Ni dolgo tega, ko so bili Madjari še najnavdušenejši zagovorniki trozveze. Sedaj madjarski listi že pišejo kaj neprijazno o tej zvezi. Nemčiji očitajo, da je 1887. leta celo delala na to, da pride do vojne mej Avstrijo in Rusijo. Bismarck je vedno delal ovire dobrim razmeram mej Avstrijo in Rusijo. Od kar je on odstopil so oboji mej Rusijo in Avstrijo mnogo boljše, nego so bili poprej. Avstrija le prav naredi, ako se o važnejših političnih vprašanjih samo dogovori z Rusijo, brez ozira na Nemčijo in Italijo. Poseba je to potrebno glede balkanske politike. V tem zmislu je priobčil jeden članek celo „Pester Lloyd“, ki ima zveze z ogersko, avstrijsko in skupno vlado. Vidi se, da se je v odločilnih političnih krogih vera v vrednost zveze z Italijo in Nemčijo močno omajala.

Bolgarsko sebranje — razpuščeno. Večina sebranja ni bilo zadovoljna s sedanjo bolgarsko vlado. Stojilov zatira preveč svobodo v državi. Poleg tega je pa v opoziciji več mož, ki bi bili radi ministri in že zato delajo ovire vladi. Cankovci niso zadovoljni, da se ne vsprejmejo zopet v bolgarsko vojsko častniki, ki so bili zapleteni v zaroto proti knezu Ferdinandu. Knez je bil to obljubil v Rusiji, a svoje besede ni držal. Sedaj ko je priznan, knez zopet omahuje v politiki. Opozicija je mislila s tem pokazati vladi svojo nezaupanje, da bi Cankova vlada za predsednika sebranja. Zgovorili so se bili o tem razne opozicijske frakcije. To bi bilo za vlado nezaupnica. Da se temu izogne, razpustila je sebranje. Pri novih volitvah bode dobila že večino, kajti v Bolgariji skoro vsaka vlada pri volitvah večino dobi, če ne morda zakonitim potom, pa s pritiskanjem na volilce.

Bolgarija baje misli osnovati diplomatske zastope na Cetinju in v Ateuah. Naloga teh dveh zastopstev bi bila neki delati na zvezi balkanskih držav. Po našem mnenju so vse nade, da se kdaj ta zveza osnuje, popolnoma prazne. Nasprotja mej Bolgariji, Srbi, Rumuni in Grki so prevelika, da bi se dala kar tako poravnati. Vsak teh narodov se čuti poklicanega nastopiti nasledstvo propadajoče Turčije. Baš ta nevednost mej balkanskimi narodi mnogo pripomore, da se more Turčija vzdržati v Evropi. Če bi te nevednosti ne bilo, pogнали bi kristijanski narodi sami Turke iz Evrope proti volji evropskih vlastij. To nasprotje je tako veliko, da

Bolgari huje sovražijo Grke, kakor pa Turke, in da Grki hodijo Bolgare črni turški vladi za izdajalce. Vladi ne morejo poravnati tacega nasprotja mej narodi, ko bi ga tudi hoteli.

Dopisi.

Z Vrhnike, 26. oktobra. V nedeljo dne 25. t. m., smo imeli v naši čitalnici krasen večer, bila je namreč veselica naše Ciril-Metodove podružnice in sicer v proslavo otvoritve velikovške šole. Naj sledi v o tej narodni svečanosti par vrstic! Naš vrli mešani zbor je pel te-le pesmi: Nedved: „Naša zvezda“, Vilhar: „Romanca“, dr. Ipavec: „Planinar“ in „Planinska roža“. Videlo se je, da pevske moči razumejo smisel lepega petja. Iz zbora se je jako lepo slišal ljubki glas gospe Grudnove, in poleg nje krasni tenor gospda Lenarčiča. Spretna pijanistinja gospica Vidičeva je spremljala na glasovirju goslača gospoda Golija. Občinstvo jima je bilo hvaležno za trud. Gospica Vidičeva je potem spremljala na glasovirju konservatoristinja gospica Amelijo De Rocco, ki je pela romanco iz „Cavalleria rusticana“. Gospica De Rocco je zares krasno pela ter žela frenetično priznanje in dobila krasen šopek. Gospod Luznik je isto pevko spremljal s harmonijem — in kako dobro se je harmonij podal za spremljanje! Gospica De Rocco je pela V. Trnogorskega romanca: „Deklica in rožica“. Ta nova pesem je tako ugajala, kakor nobena druga, pela se je tako dovršeno in krasno, da se je morala vsled burnih ovacij ponavljati. Izborna pevka je občinstvo večkrat aklamovalo in poklonil se ji je še lep šopek. Dalje je gospod Luznik sviral ouverturo iz Vilhema Tella na harmoniju iz naše domače tovarne. Nikoli nismo mislili, da se dajo iz harmonija izvajati tako krasni glasovi ter da se more ta naši domači izdelek tako nadomestno vporabljan za spremljevanje petja, za solo-sviranje, za sviranje z drugimi instrumenti in celo izborna za plesne komade! Krasen prolog, katerega je zložil v verzih g. jurist Štupica, je govorila gospa dr. Maroltova in to s pravim povdorkom, ognjevitost in primerno mimiko. Kaj pa igra: „To sam bil jaz?“ Igrala se je tako fino, da smo se kar čudili spretnosti naših igralcev. Gospa dr. Maroltova je jako dobro predstavljala intrigantno kmetico, gospod Fins se je kar sprevrgel v gorenjskega kmeta, njegova gospa je nepričakovno dobro igrala, gospica Olga Grudnova in gospod Štupica sta pokazala, da imata resničen talent za oder. Čast našim igralcem in igralkam! Po vsprejdu je bilo srečkanje, potem pa „bazar“, v kojem smo kupovali slaščiče, salame, klobase, pijačo itd. Porcije so bile nalašč nekaj novev dražje, da je Ciril Metodovi družbi kaj več ostalo. Ta naprava nam je zelo ugajala ter je vzbujala mnogo živahnosti in smeha. Prosta zabava, pri kateri se je napivalo, pelo, sviralo itd. je bila familijarna in res zabavna. Lepega večera ne pozabimo tako kmalu! Za prireditev tako srečno vspele veselice se imamo v prvi vrsti zahvaliti gospej dr. Maroltovi, potem pa vsem vrlim in požrtvovalnim sodelovalcem in sodelovateljicam. Družbi ostane preko 150 gld. Koncem se omenimo, da smo dobili iz Velikovca od tužnih nam koroških bratov telegram, katerega smo z največjo radostjo vsprejeli. —č.

Otvoritev velikovške šole.

Koroški Slovenci še niso praznovali tako lepega in veselega dne, kakor minolo nedeljo, ko se je v Št. Rupertu tik ponemčanega Velikovca otvorila slovenska šola, katero je s prispevki vsega naroda zgradila zatiranim rojakom onostran Karavank dična naša družba sv. Cirila in Metoda.

Koroški Slovenci, spoznavajoči veliki narodni in kulturni pomen te redke slavnosti, prihitali so z vseh strani, da se udeležijo slavnostne otvoritve nove šole, in njim so se pridružili odposlanci iz raznih slovenskih krajev. Iz Ljubljane so bili navzočni gg. Oroslav Dolenc, kanonik in dež. posl. Kalan, drž. posl. Koblar kot zastopnik družbe sv. Cirila in Metoda in dež. posl. dr. Tavčar s soprogo. Naroda se je zbralo na tisoče in narod je pri tej priliki pokazal, da ga je prešinila narodnostna ideja, da se zaveda velikega pomena velikovške šole. Navdušenost, ki je vladala mej udeležniki, mej maso, je bil jeden najlepših momentov pri celi slavnosti in obujala najlepše nade na bodočnost slovenskega življa na Koroškem.

Slavnost se je začela s cerkveno slovesnostjo v šentrupertski cerkvi. Ta je bila natlačeno polna, a tudi pred cerkvijo se je vse trlo ljudstva. Besede propovednika g. župnika Podborská, primerne tej slavnosti, so naredile globok utis na vse poslušalce.

Po cerkveni slovesnosti podali so se udeležniki v novo šolsko poslopje. Prva šola Ciril-Metodove družbe na Koroškem je jako lepo in kaj primerno zgrajeno poslopje, okrašeno s kipoma slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. V tem

poslojpu se je vršilo slavnostno zborovanje. Otvoril je je s primernimi navdušujočimi besedami gosp. Legat, na kar je drž. posl. Koblar po jednatem ogovoru izročil ključe poslojpu upraviteljstvu. Slavnostni govor je govoril g. R. Ažun in v njem zlasti poudarjal pomen narodnostne ideje in naglašal, da si vera in narodnost ništa nikdar nasproti. Govorila sta še kanonik g. Mlakar iz Maribora in prednik „Mira“ g. Rozman, potem pa je velikovski dekan gosp. Wieser blagoslovil slovensko trdnjavo pred velikovskimi vratmi.

Končalo se je slavnostno zborovanje s pesmijo na čast sv. Cirila in Metoda, katero so prav dobro peli pevci iz grebinijskega Kloštra, kakor tudi pesem „Naša zvezda“ začetkom zborovanja.

Slavnostni obed, katerega se je udeležilo jako mnogo različnih gostov, mej njimi tudi grof Christallnigg in zlasti lepo število duhovnikov, se je vršil v gostilni gospe Ane Aufmuth v Velikovcu. Mestnemu prebivalstvu, dasi je nasprotno šoli in se ni veselilo slavnosti, se mora priznati, da ni slavnosti nič motilo, da se je obnašalo povsem mirno in dostojno. Pri slavnostnem obedu in sledeči mu prosti zabavi, katere je bila jako animirana, peli so pevci iz grebinijskega Kloštra, pevci črčstva „Gorotan“ in železijski pevski klub tako lepo, da so želi mnogo laskavega priznanja.

Napitnic, navdušenih in navdušujočih, je bilo jako mnogo in vse so bile vzprejete s tistim oduševljenjem, katero obudi krepka, poštena beseda v rodoljubnem sici. Prvo napitnico cesarju je izrekel simpatični kanonik gosp. Treiber, jeden tistih redkih mož, katerega čisla vsak, kdor ga pozna in kateri je jeden najunetejših in najdelavnejših mej slovenskimi duhovniki na Koroškem. Vsebine posamičnih napitnic ne moremo podati, ker g. dr. Tavčar, ki nam je dal podatke za to poročilo, ne ve, kako se pišejo posamični govorniki in kaj da so, a če nam kdo dopušlje obširnejše poročilo, priobčili je bodemo z veseljem. Izmej ljubljanskih gostov sta g. kanonik Kalan in g. dr. Tavčar napila koroških Slovencev, in je g. dr. Tavčar konstatoval v svoji napitnici, da smo vsi jedni, kadar gre za koroške Slovence.

Po oficijelnem delu se je razvila kaj živahna prosta zabava, pri kateri je gospa dr. Tavčarjeva prodajala od litijških Slovenk poslano slaščice in zanje skupila nad 77 gld. Zabava je trajala do pozno zvečer, gostje pa so ponesli s soboj utis, da koroško slovenstvo ni izgubljeno, dokler bude narod prešinjala taka navdušenost, kakor se je videla pri otvoritvi velikovške šole.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. oktobra.

— (Prevelika gorečnost) Sobotni „Slovenec“ je zapadel kofijakaciji. Organi visoke dež. vlade vedo dobro, kako velikaaska nevarnost proti državi, ako pridejo konfiskovani listi občinstvu v roke, in so se zategadelj podali s hvalevredno gorečnostjo na lov na raznašalce „Slovenca“. Jeden deželnovladnih organov je pri tem poslu naktel na jednega naših raznašalcev, ga ustavil in mu vzel vse številke našega lista. Ubogemu raznašalcu je vladni sluga seveda silno imponiral, tako siino, kakor se spodobi za dobrega podanika, tako, da je bil ves zmeden in sam ni vedel, kaj se je zgodilo. Vladni sluga je odnesel vse številke našega lista in šele pozneje spoznal svojo zmoto. Tedaj pa ga je zapustila celo običajna dostojanstvenost, katere diči vse vladne sluga, in je skušal poravnati, kar je storil v preveliki gorečnosti, a bilo je že prepozno. Tako se je zgodilo, da so nekateri naročniki dobili naš list v roke šele v nedeljo. Prosimo, naj to blagohotno oprostite.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) O prvi predstavi „Gorenjskega slavčka“ dne 27. aprila l. 1872. je pisal „Slov. Narod“: „Gledališče je bilo v vseh prostorih z izbranim občinstvom napolnjeno. Vabljenik je bil „Gorenjski slavček“, noviteta, o kateri se je zadnji čas pogostem govorilo, in vsekako je ta večer pomemljiv za anale slovenskega gledališča, ker je na oder prišla prva povse izvirna opereta. Delo na drobno prereštatati ni naš namen, samo nekoliko bolj splošnih opomb hočemo tu prijaviti. Opereta „Gorenjski slavček“ je na vsako stran zelo različna od onega blaga, katero se danes prodaja pod imenom „operet“. Godba — in to je tudi pri opereti glavna stvar, vsaj imela

bi to biti — ni hči lehkotrillate matere modernih operet, temveč naslanja se vesekozi na vzvišenejši, plemenitejši stil resne operne glasbe. Muzikalne misli so čvrste, oblika dovršena, z jedno besedo osnova in izpeljava kaže povsodi temeljito izobraženega in izkušenega muzika; posebno umeteljska, pa tudi jako težka je instrumentacija; sploh ni prezirati, da je skladatelj pisal za izurjene pevske in orkestralne moči, da tedaj sile, katere so sodelavale pri prvi predstavi, niso imele ravno lehkega naloga.“ — Danes zvečer je prva orkestralna skušnja za to opero, h kateri skušnji pa pristop ni dovoljen.

— (Novačenje leta 1897.) V Ljubljani prebivajoči, l. 1874., 1875. in 1876. rojeni mladeniči, kateri pridejo prihodnjo leto na novačenje, se mo rejo tekom meseca novembra oglasiti v magistratnem ekspeditu. Tisti iz njih, kateri niso pristojni v Ljubljano, morajo prinesiti soboj dokumenta, iz katerih se razvidi imeteljeva starost in pristojnost.

— (Kabeljska hišica.) Ob progii južne železnice nasproti „Narodnemu domu“ gradi se ravno kar kabeljska hišica tukajšnje brzojavne postaje, ki bode imela zvezo z novim poštnim poslojpuem Kablji so že položeni in jarek po Frana Josipa cesti večjim delom že zasut. Sedaj bodo kmalu izginili nlepi drogovi z mnogobrojnimi brzojavnimi žicami. Tudi napredek glede olupšave mesta! Pri tej priliki naj omenimo, da inštalacija brzojavnega urada v novem poštnem poslojpu hitro napreduje in da se bode vsled tega dne 10. novembra hkratu preselil v novo poslojpuje tudi brzojavni urad.

— (Policijska vest.) Dne 5. avgusta letos izgubil je bil najšujši izvošček Anton Vrhovec v „Zvezdi“ svojo denarnico s 95 gld. Denar našel je bil delavec Janez Štruss, ki pa si ga je prilastil in za se porabil. Vsled poizvedovanj se je krivda Štrusova dognala in je bil le ta včeraj zaradi hudodelstva goljufije izročen deželnemu sodišču.

— (Liberalnost mej kmeti.) Poroča se nam: Nedavno pride hribovski kmet po opravkih v trg Tam ga vpraša gostilničar: „No, kaj je pa pri vas novega? Kakor čujem imate v kratkem občinske volitve in da imate tudi že v vaših hribeh dve stranki. H kateri pa pripadate V? Kmet: „Pravijo, da sem liberal.“ Gostilničar: „Kaj pa je to?“ Kmet: „Tega ne vem, pa mislim, da nam pravijo zato, ker nečemo gospoda kaplana vsega ubogati.“ Gostilničar: „O! kod pa pride to, da se že pri Vas pečate s politikio, menda slabe časnike berete? Vi ste se že pri zadnjih deželnozbornskih volitvah gospodom zamerili, ker niste z njimi volili.“ Kmet: „Mi beremo samo črešnje in grozdje, pa letos bo slabo. Poléko nas gospodje kar sproli učé, pa vi dimo, da marsikaj ni res, kar nam pravijo. Pri zadnjih volitvah so nas gospod sibili, da velimo take može, ki še niso za v turško postaviti, starega župana pa naj zavržemo.“ Gostilničar: „Pa bi bilo vendar prav, ako bi gospode ubogali, bi pri beri in drugih rečeh kaj odjenjali.“ — „Sedaj pa vidim, da se tudi Vam že meša“, pravi kmet ter odide — mrmraje: „To je čuden svet, vse nas hoče že za norca imeti.“

— (Zadušil) se je v Gorici v vrhniškem okraju 70letni Janez Petrič. V sobi, v kateri je starček prebival, je nastal požar in dim je moča zadošil.

— (Žitna letina.) Kakor posamezno poročilo poljedelskega ministerstva, je žitna letina v Avstriji sploh, zlasti pa v južnih pokrajinah — mej drugimi tudi na Kranj-kem — precej slaba. Vsled neprestanega deževja se žito ni moglo spraviti; zrnja je začelo v kecolcih izpadati in poginjati, spravljeno, a ne dovolj osušeno žito pa je večinoma postalo zadubilo, vsled česar ga je težko prodati in to le za nizko ceno. Najbolje se je še obnesla rž, ki se je deloma ša pred deževjem požela, dočim oves — zlasti v pogorskih krajih — ni dozorel in se je moral za mrvo pokositi. Dobro žitno letico inšli sta letos le Galicija in Bukovina.

— (Iz Škoflje vasi pri Celju) se nam piše: Pri današnji volitvi tretjega razreda v občinski zastop je zmagala sijajno naredna stranka. Narodni kandidati so dobili po 187 glasov; nemškutarski pa le 24. Nemškutarska stranka delala je strastno; včeraj so imeli še volilni shod v Škoflji vasi, pri katerem so bili glavači nemškutarske stranke Stallner in Zottl iz Vojnika; dr. Langer in dr. Taboraegg iz Celja itd. Danes so bili vsi ti spet na volišču, meueč, da takrat mora njih stranka zmagati. Pa narodna zavednost naših vrlih kmetov jim je prizadejala nečuden, uničujoč poraz!

— (Druga železniška zveza s Trstom.) Občinski zastop borovljski je obelodanil govor ravnatelja g. S. Riegerja na shodu v Borovljah, v katerem je pretresal vprašanje o drugi železniški zvezi s Trstom. Morda izpregovorimo še kaj več o tej, za vse Kranjce zanimljivi brošuri, naslovljeni „Ein Beitrag zur Lösung der Triester Eisenbahn-Frage“, na katero s tem opozarjamo zlasti interesujoče se kroge.

— (Shod pol. društva „Edinost“ na Proseku) se je zvršil ob števili udeležbi in sicer povsem mirno in v redu. Vlade ni to pot zastopal odposlanec tržaškega magistrata, nego okrajni komisar sezanski. Shoda so se udeležili tudi poslanci Nabergoj, Gorjup, Vatovec in Dolenc, predsedoval je posl. Mandić. Shod je po navetu g. Balanča izrekel zahvalo in priznanje slovenskim poslancem in vzprejel resolucijo glede ustanovitve okrajnega glavarstva za okolico tržaško.

* (Najskrajnejše sredstvo.) Na Ogerskem divja strastea volilni boj. Cela armada je pripravljena, da uduši vsak upor. Katoliška stranka, katere konečni cilj je razveljavljenje cerkveno-političnih zakonov, se močno trudi, da si pribori kar največ mandatov in podpira tudi vse protoliberalne kandidate. Ponekod se jej gotovo posreči, tam namreč, koder se zanjo duhovščina poganja. Najgotovjša je zmaga v Jaszberenyu kjer kandiduje vodja narodne stranke grof Aponyi, kajti ondotni župnik se je posušil sredstva, s katerim brez dvoma užene vse liberalce. Zipovedal je namreč ženam liberalnih volilcev, da ne smejo več slušati svojih mož in jih oprostil vseh zakonskih dolžnostij. Ča so jaszberenyških liberalcev žene kaj trdale v veri in se uklonijo župnikoemu naročilu, potem je liberalni kandidat, pravosodni minister Ecdelyi izgubljen.

* (Challemel Lacour,) slavni francoski državnik in odlični učenjak, tovariš Gambettov in večkratni minister, poslanik in predsednik senatu, je umrl v Avranchesu, star 69 let. Pokojnik je bil dolgo let sovrudnik lista „Republique Française“, v kateri je pisal znamenite članke zoper klerikalizem.

* (Iz obupa v smrt.) V Berlinu živeča vdova Limberg je delala noč in dan, da preživi sebe in svoje tri otroke. Vsled prevelikega napora je obolela in siromašni rodbini je nedostajalo celo kruha. Obupana žena ni vedela pomoči in je umorila svoje otroke, katerim je prerezala vratove in naposled sebi zabolila nož v prsa. Šele več dnij po tem obupnem činu so ljudje pogledali v stanovanje in našli mrtvece.

Slovinci in Slovenke! ne zábite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzojavke.

Dunaj 27. decembra. Uradoma se javlja, da je cesar sankcioniral davčno reformo.

Dunaj 27. oktobra. Proračunski odsek je danes dognal razpravo o proračunu justičnega ministerstva in potem začel razpravo o dispozicijskem fondu, katere pa danes ne bo dokončal.

Dunaj 27. oktobra. Danes se vrše v kmetskih občinah dolenjeavstrijskih deželnozbornske volitve. Izid boja še ni znan, a po došlih poročilih je soditi, zlasti v okrajih Zwettl, kjer kandiduje Schönererjev pristaš Dötzt, in Baden, kjer kandiduje Schönererjevvec Herzog, da najbrž zmagata Schönererjeva pristaša; a gotovo še ni. Hud boj se bije tudi v Verganijevem okraju, kjer kandiduje proti Verganiju nacionalec Wittmann.

Dunaj 27. oktobra. „N. Fr. Pr.“ javlja, da je tajna pogodba mej Rusijo in Nemčijo, zagotavljajoča mejsebojno neutralnost v slučaju napada, veljala za čas od l. 1880. do 1890. Tedanji ruski poslanik v Berlinu grof Šuvalov da-se je zaman trudil pri Capriviju izposlovati nje podaljšanje.

Brno 27. oktobra. Pri včerajšnjih deželnozbornskih volitvah v kmetskih občinah je bilo izvoljenih: 13 kandidatov združenih Staročehov in Mladočehov, 5 čeških klerikalcev, 3 Mladočehi, 2 Staročeha, 1 kandidat nemških kompromisnih strank, 3 nemški nacijonalci, 2 nemška liberalca, 1 pristaš nemške kmetske stranke in 1 krščanski socialist. Izid volitev je hud udarec za združene Staročeha, in Mladočeha; klerikalci, katerih vodja je olomuški nadškof dr. Kohn, so jim odvzeli pet mandatov.

Berolin 27. oktobra. Oficijozna „Köl. Ztg.“ izjavlja, da so Bismarckova razkritja zgolj izmišljena in nimajo nikakega pomena.

London 27. oktobra. Govoreč o Bismarckovih razkritjih dokazuje „Times“, da je pokojni car Aleksander sklenil alijanco s Francijo le, ker je vedel, da so Bismarckove mahinacije nevarne evropskemu miru.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnano in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gl. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJSKI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-15)

IZ URAČNEGA KATA.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Antona Samse posestvo v Žejah; Frančiške Zafred posestvo v Stari Sušici; Antona Dolenca posestvo v Postojni; Matije Šabca posestvo v Trnu in Antona Oblaka posestvo v Postojni, vsa dne 30. oktobra v Postojni.
 Marije Vaneli polovica posestva v Dolini pri Beli cerkvi, cenjena 350 gl. in 35 gl., dne 30. oktobra in 26. novembra v Novemestu.
 Marije Jakšetič zemljišče v Gornem Zemonu, cenjeno 1515 gl. in Antona Knafelca posestvo v Koritnici, oba dne 30. oktobra in 30. novembra v Hiriški Bistrici.

Loterijske srečke 24. oktobra.

V Lincu: 77, 64, 47, 12, 45.
 V Trstu: 38, 81, 68, 8, 85.

Meteorologično poročilo.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	736.9	7.2	sl. jvzh.	pol obl.	
27.	7. zjutraj	738.5	5.7	sr. szah.	del. obl.	0.2
	2. popol.	738.1	14.2	sr. jug	pol obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 7.0°, sa 1.5° pod normalom

Dunajska borza

dné 27. oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah.	101 gl. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 05 "
Avstrijska zлата renta	122 " 05 "
Avstrijska kronska renta 4%	101 " 15 "
Ogorska zлата renta 4%	121 " 60 "
Ogorska kronska renta 4%	99 " 10 "
Avstro-ogorske bančne delnice	938 " — "
Kreditne delnice	366 " 50 "
London vista	119 " 85 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 75 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 53 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 26. oktobra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	143 gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	190 " 50 "
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gl.	129 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gl.	197 " — "
Ljubljanske srečke.	22 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gl.	22 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	154 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	472 " — "
Papirnatih rubelj	1 " 27 3/4 "

Zahvala.

Za nebrojne tolažilne dokaze iskrenega sožalja ob boleznih, smrti in pogrebu mojega nepozabnega soproga, oziroma brata, strijca in svaka, gospoda

Antona Prosenik-a

lastnika zlatega križca za zasluge, c. kr. sodomerca, predsednika okrajnega cestnega odbora in zdravstvenega odbora, okrajnega komisarja c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice proti požarni škodi i. t. d.

izrekam tem potom najtoplejšo zahvalo vsem udeležencem iz Metlike in daljnih krajev, posebno prečastiti duhovščini, čast. g. voditelju c. kr. glavarstva v Črnomlju, čast. gg. uradnikom c. kr. sodišča, c. kr. davčnega urada in notarijata v Metliki, slavnemu mestnemu zastopu, učiteljstvu, c. kr. žandarmeriji in požarni brambli za mnogobrojno udeležbo pri sprevedu in vsem sorodnikom in znancom za darovane krasne vence ter častitim gg. pevcem za ganljivo petje.

V Metliki, dné 26. oktobra 1896.

(3162) Alojzija Prosenik roj. Parma.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-247)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Praga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Leud-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregeno, Gurh, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Praga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 8. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Praga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osobni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Ausseea, Ljubna, Celoveca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osobni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Gurha, Bregena, Inmosta, Zella na jezeru, Leud-Gasteina, Ljubna, Celoveca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osobni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthalja, Beljaka, Celoveca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osobni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celoveca, Pontabla.

Praga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnika.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 58 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Poslano.

Vsled službenega opomina, ki ga je lesni agent **Janez Ev. Lenassi v Logatcu** meseca junija 1896. leta od mene prejel, obtožil me je radi razsaljenja časti pri c. kr. okrajnem sodišču v Logatcu, katero me je obsodilo na globo 5 gl.

Ker se v Logatcu še vedno vzdržuje mnenje, da je ta obsodba obveljala, čutim se v zavarovanje svoje časti primoranega objaviti, da je slavno c. kr. deželno sodišče v Ljubljani to obsodbo **razveljavilo**, mene popolnoma oprostilo in obtožitelju naložilo povrnitev kazenskih stroškov. (3165)

V Ljubljani, dné 26. oktobra 1896.

Henrik Stümpfl

prometni kontrolor c. kr. priv. južne železnice.

Javna zahvala in priporočilo.

Že mnogokrat sem slišal hvaliti tovarniškega zastopnika gospoda **And. Hallekar-ja, Florijansko ulico št. 24 v Ljubljani**, zaradi izvrstnih šivalnih in kmetijskih strojev in zaradi njegove poštenosti ter je občno mnenje, da se pri njem najboljše stroji po jako nizki ceni naročijo; zato sem tudi jaz pri njem naročil **slamoreznilico patent, Austria št. 5** in sem prepričan, da so te slamo-reznilice zaradi obilne delavne zmoglosti, lahke hoje in ker je pri njih vsako pokvarjenje popolno izključeno, v resnici najboljše ter popolno nedosegljive in najcenejše. Zamorem torej priporočati g. Hallekara kot najpoštenejega zastopnika vsakemu, ki potrebuje šivalne in kmetijske stroje ter roletne in šaluzije. Zeleti bi bilo, da bi p. n. občinstvo podpiralo imenovanega z mnogobrojnimi naročili. Kakor se čuje z zanesljive strani, bode tovarna prav v kratkem otvorila tu zalogo, kar bi bilo za vsakega kupovalca jako važno. Želim torej imenovanemu prav obilno naročil ter ga vsakemu najtopleje priporočam.

V Ljubljani, dné 26. oktobra 1896.

J. M.

(3158—1) zemljiški posestnik, Poljanska cesta.

V najem se dá takoj ali z novim letom

gostilna

ki ima 4 sobe, kuhinjo, ledenico, kegljišče in lep senčnat vrt za goste. Pripravna je tudi za mesarijo in oddaljena par korakov od farne cerkve, 3 minute pa od železniške postaje. — Več pove pisмено ali ustno lastnik **Em. Tomšič v Trebnjem**, na Dolenjskem. (3159)

Postranski zaslužek

150—200 gl. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. (3060-8) Ustanovljena l. 1874.

Vinski prekupci, krčmarji in drugi

ki želé kupiti ali si preskrbeti

pristno mlado brisko vino mošt (rebulo)

naj se oglase neposredno pri podpisnem društvenem ravnateljstvu. — Isto posreduje pri en gros prodaji

domaćega kostanja, lepih maroni in olupljenih žvepljenih češpelj.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda s sedežem v Gorici

upisano društvo z omejeno zavezo. (3145—2)

Lepo posestvo na prodaj.

Lepo posestvo

obstoječe iz jednonadstropne, z opeko krite hiše, ki je popolnoma v dobrem stanu in ima 4 sobe, kuhinjo in jedilno čumrato, 2 veliki obokani kleti, jedna pripravna za trgovino z vinom.

Mlin s 4 tečaji

kašarjem, stopami in jedno sobo; vse z nova popravljeno.

Žaga

popolnoma v dobrem stanu, na močni vodi, pol ure od kolodvora Dobrepolje, poleg okrajne ceste. — Nadalje

druga gospodarska poslopja, rodovitne njive, hoste in pašniki

skupne mere okolo 40 oral. — Vse to se proda prostovoljno, skupaj ali posamezno, po prav primerni ceni. (3157)

Več se izve pri županstvu občine Videm v Dobrepolju.

R. DITMAR
DUNAJ.

DITMAR-SVETILJKE
v vseh renomiranih prodajalnicah svetiljk.